

Vinna í menning - men enn vantar nógv Oddagrein

FERÐAVINNAN hevur havt góðan byr seinastu árin. Eisini verður sagt frá, at bileggingarnar í ár - bæði viðvíkjandi flutningi og gisting - eru størri enn undanfarnin ár.

JÁTTANIN á figgjarlóginu er økt, og tað er kanska ein orsök til, at meiri kemur burtur úr peningaliga. Ferðaráðið upplýsti eftir ferðafólkatíðina í fjør, at samfelagsligi vinningurin var størri ella ájávnt við tað, sum alivinnan leggur eftir seg.

HETTA fegnast tey flestu sjálvandi um. Ferðing er heimsins størsta vinna, føroyingur ferðast nógv, og tí mugu vit eisini góðtaka, at nógv ferðafólk koma henda vegin.

TEY skulu fáa eina góða móttøku og eina góða tænastu, men enn eru vit bara komn stutt, tá tað snýr seg um tænastustig, útboð og møguleikar - ella »fasilitetir«, sum tey siga.

TAÐ tykist sum um, at vit eru væl fyri, tá tað snýr seg um at gista, men tað er neyðugt at hava eitt stórt útboð av tilboðum - túrum, framsýningum og tilíkum - sum myndugleikarnir ikki gáa og hjúkla nógv um.

TAÐ er eisini at fegnast um, at ferðavinnu- og myndugleikarnir hava eggjað føroyingum til at ferðast í egnum landi. Vit hava hópin av møguleikum, tá vit skulu gista í summarhúsum ella gistingarhúsum, men vit hava framvegis bara eitt tjaldingarpláss í Føroyum. Og tað man helst vera eitt tað ringasta í Vesturevropa.

OFTA er sagt, at fólk kunnu seta tjöld allastaðni, men allir bóndurnir eru ikki líka fegnir. Harafturat koma nógv henda veg við húsvagnum og fleiri føroyingar hava húsvagnar, men tey hava bara eitt skipað pláss.

Hví ikki gera smærri tjaldingarpláss á støðum sum Leynarvatn, á Mølini á Eiði, við Gjógv, í Elduvík, við Leitisvatn, á Sandi og onkustaðni í Suðri. Tað skal bara vera útbúnaður at fáa reint vatn og sleppa av við tað, sum fer í bukkuna, og annað burturkast. Tað er ikki neyðugt at gera stór kommersiell tjaldingarpláss.

Á hesum øki haltar illa. Og tað, at ferðavinnan ikki tekur tilboðini at ferðast í egnum landi fyri fult er avsláttarskipanin eitt frálíkt dømi um. Tað ber til at vera við í eini kapping, um fólk brúka hesa skipanina, og gita, hvat vinningurin er! Jú, ein ferð til Danmarkar! Sjálvandi. Leingi livið føroyska ferðavinnan!

Sosialurin

Longsti dagur er í nánd

Meðan jørðin stendur skal sáðtíð og heystingartíð, frost og hiti, summer og vetur, dagar og nátt ikki svitast 1. Mós. 8-22.

Nógv vatn er runnið í ána síðan hettar lyfti var givið, og nógv er broytt síðan Nóa sendi ravnin avstað, 1. Mós. 8-7. og mangt eitt rovi man hann síðan hava sitið uppi yvir, mettur og væl settur, hann leitaði sær ikki aftur til Ørkina, tað var nokk av vorum aftaná tað syndarligu hending, sum 1. Mós. kapt 7 greiðir okkum frá.

Kom einaferð at sita so fyri og lýða á ein mann, sum kom aftur av langfara sigling hann segði, at her á landi hava vit altíð nakað at siggja fram í móti, tað er altíð ein ella onnur sesong, sum biðar fyri framman, eg eri ikki meira enn reiðiliga liðugur at hoyggja, so kemur náttatíðin, og síðan eru heystfjöllini á baki, og so eru jól.

Tað hevur ikki svitast við árstíðunum, og um tú vilt ella ikki, so koma tær okkum øllum við, og tonk ein gong, at álmanakkin sigur

okkum, at 21.6. er longsti dagur, og so gongur aftur í móti myrkari tíðum, og vit fáa ikki gjørt nakað sum helst við tað, lokomotívið koyrir bara, menneskir skíða av, og onnur koma uppí, vit metast og skiljast, so er lívið her.

Vit liva mitt í sáðtíðini í hesum døgum, og maðurin við spanni úti á bønnum er ein vanlig sjón, og sannast má á heystardegi, at har sum nógv varð sáðt, varð eisini nógv at heysta, og har ein ikki sáði heystaði ein sparsommiliga.

Hettar er eisini tíðin á árinum, har øll gleða seg til summerferiu, tað er eins og dyrnar verða lætnar upp inn í ein nýggjan heim, og ferðamannstovurnar bórreiða fyri okkum iðgjøgnum eygu og oyru við møguleikum, tilboðini eru eins og við tað kallað bórðið, vel tær tað, sum tær dámar, et teg mett, tað kostar bara tað og tað, og hevur tú ikki tíð at sigla, ja so kanst tú bliva fluttur iðgjøgnum himmalrúmið við eini ferð uppá 800 km. um tíman, og tað er enná við einum føroysk-

um flogfari um tú vilt, og spælir tú við í Gekkinum. kanst tú enná fáa eitt vikuskifti á einum hotelli í høvuðsstaðnum, ella verða sendur til sól og líða niðri á Miðalhavinum.

Jú, nógv er broytt, síðan Nóa fekk boð um at fara út úr Ørkini við familju síni, men enn flýgur ravnurin, søkir og leitar, rovíni tróta ikki bæði so og so, hann hevur tað best í fellis árum, men døgvan hon vendi aftur til Ørkina við tí grøna olju-bláðnum, og har fann hon eisini trygdina og hvíldina.

Føroyingar flest munnu líkjast døgvan mest, at vanda heimafur við kuffertinum eftir strævna ferð kennist gott at eiga eina Ørk at vanda aftur til er kanska tað besta við allari feríuni. Í Ørkini man eisini verða fjálgast, tá ið frost og kuldi fara at gera seg galdandi, tá árstíðin klæðir seg í vetrarbúna.

Tað eru nógv menneskir, sum verða ríkin í útleig, har kriggi og harðskapur valdar, hesi hava ongan møguleika at velja í millum, tað geldur lívið og mong eru tey, sum

máttu fara frá øllum til eitt liv í útleig.

Vit her á landi hava nógv at takka fyri í so máta, men tíverri tykist harðskapurin at vinda uppá seg í landi okkara, men vónandi kann summartíðin hjálpa uppá hettar óhugnaliga fyrbrigdi, og teir gestir, sum leita sær henda vegin, kunna fara heimafur við einum góðum upplivisi í sjáttuni. Tað verða neyvan tey nógvu hitastigini, sum seta dám á gerandisdagin hjá turistunum, sum leita sær henda vegin, men vit hava so sanniliga nøkur onnur alternativ at vísa á frá skaparans hond og treyðugt so, sólin er har aftanfyrir skýggini og kann meira enn so gera okkum dagin lættari og unniligari, og tær fyrstu bygðirnar hava fingið tað reyða stemplið.

Máttu vit eins og Nóa kunna hildið fast um familju mynstrið 1. Mós. 8-16. Guð signi mitt føðiland Føroyar.

Malmberg D. Olsen

Borgarafundur og bispur fáa onki flakavirki í gongd

Hendrik Old, løgtingsmaður, heldur lítið um uppskotið hjá Jákupi Mørkøre um borgarafund í Vági. Og hugskotið at fáa bisp at tosa um 9.- og 10. boð heldur hann vera at niðurgera vágbingar

GRÆKARIS DJURHUUS
MAGNUSSEN

- Vit hava havt fleiri borgarafundir í Vági seinastu árin, og royndirnar eru ringar. Tað einasta, ein borgarafundur megnar, er at fáa split í. Men tað er kanska tað, stjórni á P/F Føroya Fiskavirking er úti eftir.

Tað sigur Hendrik Old, tingmaður, í sambandi við uppskotið hjá stjóranum í Fiskavirking at hava borgarafund um víðurskiftini í sambandi við flakavirki.

Tá Jákup Mørkøre herfyri ætlaði at fáa eina kongafiskalinju flutta av flakavirkinum í Vági á flakavirkið á Tvøroyri, gjørdur vágbingar bart. Teir settu ein stóran krana og tveir lastbilar uttan fyri dynnar á flakavirkinum, so ongan veg slapp við kongafiskalinjuni.

Orsøkin til hetta stigið hjá vágbingum er óngøgd við, at Fiskavirking ikki hevur latið virkið í bygdini uppaftur. Kári Jacobsen, formaður í - arbeiðsmannafelagnum Framtíðini, hevur víst á at leiðslan á Fiskavirking fleiri ferðir hevur lovað vágbingum, at arbeiðið aftur verður á virkinum. Men onki hendir.

- Virki fer ikki í gongd við at flyta flakalinjur av virkinum, sigur Kári Jacobsen.

Borgarafundur og bispur

Stjórni á P/F Føroya Fiskavirking vísti í fyrstu atlogu á, at teir mundu fara at tosa seg til sættis við vágbingar. Men tá tað vísti seg onki úrslið at geva, vísti Jákup Mørkøre á, at vágbingar fremja sjálvtækt.

- Tí kundi verið áhuga-

vert at skipa fyri einum borgarafundi í Vági um sjálvtækt. Har kundu verið umboð fyri lögregluna, onkur søguførðingur, og so kundi bispur eisini tosað um 9.- og 10. boð - hetta við øvundsjúku o.s.fr., segði Jákup Mørkøre við Sosialin.

Hendrik Old heldur, at tað er tað reina spottari og niðurgerðin av vágbingum, at draga bisp upp í málið um flakavirkið.

- Vit hava prest, so bispur nýtist ikki at koma suður, um tað er trupulleikin. Tað verður hvørki bispur ella nakar borgarafundur, ið loysir trupulleikarnar við flakavirkinum, sigur Hendrik Old.

Jákup Mørkøre veit
Hendrik Old sigur, at Jákup Mørkøre veit meira, enn hann letst. Jákup Mørkøre

hevur onkuntíð í seinastuni víst á, at víðurskiftini undan, at hann gjørdist stjóri í P/F Føroya Fiskavirking, hevur hann onga ábyrgd av. Men hesum ávísir Hendrik Old aftur upp á tað harðasta.

- Jákup Mørkøre sat í nevndini fyri P/F Føroya Fiskavirking, áðrenn hann gjørdist stjóri. Og hann var eisini ein hin virknasti nevndarlimurin, og hevur tiskil havt avgerandi ávirkan á gongdina hjá felagnum, sigur Hendrik Old.

Hann mælir til, at Fiskavirking beinanvegin letur virkið í Vági uppaftur.

- Flakavirkið er rættiliga væl útgjørt, bæði so og so. Vit kundu t.d. virkað uppsjóvarfiskasløg, eitt nú gull-laks. Men vit kundu so sanniliga eisini virkað onnur fiskasløg, sigur Hendrik Old.